

Peter Pype

Tussen hamer en aambeeld ontstaan kunstwerken

Biografie

- Huisarts sinds 1991
- Equipearts netwerk palliatieve zorg De Mantel (1996 - 2010)
- Hoofddocent Vakgroep Volksgezondheid en Eerstelijnszorg Universiteit Gent

Prof. dr. Peter Pype is bekend met, en gekend in de palliatieve zorg. Hij is reeds 30 jaar werkzaam als huisarts en was gedurende 15 jaar equipearts van het Netwerk Palliatieve Zorg De Mantel. Als hoofddocent aan de UGent doceerde hij o.a. het vak Klinische Communicatie binnen de faculteit Geneeskunde.

In 2014 behaalde prof. dr. Pype zijn doctoraat in de Gezondheidswetenschappen aan de Universiteit Gent en Universiteit Antwerpen. Zijn doctoraat handelde over *collaborative practice* en *workplace learning* in de gezondheidszorg. Daarbij focuste hij op interprofessionele samenwerking in de (palliatieve) gezondheidszorg. Hij is verantwoordelijk voor de uitbouw van het interprofessioneel onderwijs aan de Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen en doet dit in samenwerking met HoGent en Artevelde Hogeschool. Ook in zijn academisch onderzoek heeft interprofessionele samenwerking een centrale plaats.

Vanuit de FPZV fungeert hij ook als docent in de training *Werkplekieren voor palliatieve supportteams*. Prof. dr. Pype is dus bij uitstek de persoon met voldoende kennis van zaken rond interacties tussen artsen en verpleegkundigen in palliatieve contexten

Tussen hamer en aambeeld ontstaan kunstwerken

Samenwerken is niet altijd makkelijk, want niet iedereen functioneert of denkt op dezelfde manier. Zeker wanneer er niet veel tijd is, je zelf een druk schema hebt, er zich acute situaties voordoen, worden verschillen duidelijker en is het niet altijd evident om bruggen te maken of te behouden. Enerzijds kunnen dergelijke situaties maken dat je eerder impulsief zal reageren en anderzijds kunnen ze je erg analytisch, angstig maken. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat je, omdat het druk is, alle touwtjes in handen pakt en in je eentje bergen gaat verzetten, en hierbij de connectie met collega's verliest. Maar het zou ook kunnen dat je zoveel druk voelt om 'het juiste' te doen dat je rationaliseert en in voorbereidingen en denkwerk duikt,... Deze aanpakken zijn niet altijd constructief wanneer er onder druk collegiaal gehandeld moet worden. Op deze manier ontstaat ongenoegen, irritatie en frustratie. Vaak vallen we dan terug op en bepaalde controlestrategieën om de andere te overhalen naar jouw gedachtegoed, jouw standpunt, jouw visie. Uiteraard brengt dit alleen meer afstand tussen collega's.

Deze lezing handelt over de communicatie die je kan hanteren in dergelijke situaties. Hoe kan je in verbinding blijven met een collega of behandelende arts én jezelf niet verliezen?